

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

Humanæ salutis Monumenta, & Odæ variæ

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

In tabulam Mosis, nubi incendium mirati. Ode Tricolos Tetrastrophos. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44973

MONUMENTA.

81

Sed prona fraudi mens hominum suæ,
 Et saxe certis inuida commodis,
 Exempla monstratae salutis
 Prodit & auxilij ministrum.
 Hunc regis iras & generis dolos
 Grato cauentem pignore suscepit,
 Seruatque Madianes ad illa
 Tempora, quæ Deus annotarat.

OPTIO INCOMPARABILIS.

Publica cura animos magnos, & pectora tentat:
 Certaque discrimen corda subire graue.

SAPIENTIAE ILLUMINATRICI 6.

In tabulam Mosis, ubi incendium mirati.

Ode Tricolas Tetraphos. X.I.I.

F Lammas innocuas non solitum genus
 Incensisque rubum frondibus integrum,
 Audax noscere Pastor
 Vel tentare (nefas) caue.
 Quamvis tu Phariis cultior artibus,
 Cælo dinumeres astra nitentia;
 Et res noueris vnuis
 Quas tellus fouet ac mare;
 Humanam fugiunt hæc sapientiam,
 Et nostro positos ingenio modos,
 Quis attingere mundi
 Vix concluſa licet polis.
 Quid si tantus amor discere, quam nouam
 Mirator speciem conficis, infimas
 Curas exue terræ,
 Et fastus animi graues.
 Fœdis ne temeres, ah, lœca folidibus;
 Quæ cernis sacra sunt, plenaque numinis:
 Hæc mente, & pede puro,
 Simplex discipulus petas.
 Hic iam veridica voce docebere,
 Quam magnis valeat viribus effeax
 Ignis, vertere mundi
 Formas, in speciem nouam.

B 4

Namque

Sel

Namque ille & tenebras, & chaos, & nihil
 Quondam discutiens intulit optimi
 Mundi consona membra,
 Finesque & varium decus.
 Idem gratus amor perpetuо bonus,
 Flammæ quem specie non temere vides,
 Vitam reddere & almam
 Lucem terrigenis parat.

DIVINAE VIRTUTIS SPECIMEN.

Fluctibus in mediis & tempestatibus orbis
 Certa est, quæ charis lux micet alma piis.

MISERICORDIAE MEMORI S.

In tabulam exitus ex Aegypto.

Ode Dicolas Distrophos. XIII.

ISaci pueri integri
 Maturi invalidus cum senibus viri,
 Mixtæ matribus ac nuris,
 Et quantum populi est ordine ab infimo,
 Maturate laboribus
 Exire, atque lacus seruitij grauis.
 Aurum, & gemmea pocula,
 Argenti & solidi vasa nitentia,
 Textæ & vellera purpuræ,
 Et quicquid spolijs possideat ferox
 Diri progenies Chami,
 Deuictis penitus diripite hostibus.
 Nec clementia parcere
 Cuiquam, nec statuat pignoribus mādum:
 Vestrum nam, pauidi moræ,
 Discessum rediment munere quolibet.
 Suetos pondus iniquius
 Compulsis humeris tollere sarcinas
 Iam nunc non pigeat graueis;
 Et vires cumulent diuitiæ nouas.
 Summi hinc dextera numinis,
 Hinc addant animos gaudia publica,
 Sancti hinc auspicium ducis,
 Qui vos è tenebris carceris horridi,

Duri